

גמ"ר 416/12 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר פשצ'נסקי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו
גמ"ר 416-12-416 מדינת ישראל נ' פשצ'נסקי

בפני כבוד השופט אריה זרשבסקי
בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ג'נט דודג' (פמת"א)
המאשימה
נגד
אלכסנדר פשצ'נסקי ע"י ב"כ עו"ד שי גלעד
הנאשם

汇报 דין

הנאשם הורשע על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של גרם מוות ברשלנות, עבירה לפי סעיף 304 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 ביחד עם סעיפים 64 ו- 40 לפקודת התעבורה התשכ"א - 1961.

בהתאם לכתב האישום המתווך ביום 13.9.14 בשעה 20:50 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב מסווג מרצדס בשדר' הר ציון בת"א מכיוון דרום לכיוון צפון (להלן: "הדרך").

בדרכו שלושה נתיבי נסיעה לכל כיוון, כאשר בסמוך לבית מס' 75 מצוי מעבר ח齐ה המופרד באין תנועה בניי (להלן: "מעבר הח齊ה").

הנאשם נהג בנתיב השמאלי מתווך שלושת הנתיבים שבכוון נסיעתו צפונה כאשר לפניו נסע רכב אחר (להלן: "הרכב الآخر") והתקרוב אל מעבר הח齊ה.

באותה עת עמדה על אי התנועה קאייה אגנס קמבלה ילידת 1957 (להלן: "המנוחה") ומשהבינה כי ניתן לחצות את הדרך, החלה בחציית הכביש משמאלו לימין כיוון נסיעת הנאשם. לאחר שהחלתה המנוחה בחציית הכביש, סטה הנאשם ימינה מנТЬיב נסיעתו לנТЬיב האמצעי ועקבף את הרכב האחר מימין, התקרוב למעבר הח齊ה בנסיעה שוטפת ופגע עם הרכב במנוחה במרכז מעבר הח齊ה (להלן: "התאונה").

כתוצאה מעצמת הפגיעה, הועפה המנוחה, פגעה עם רأسה בשמשת הרכב, הותחה אל הדרך ופונתה במצב אנוש לביה"ח איכילוב שם נפטרה כתוצאה מהתאונה.

ציין כי באותו עת שררו במקום התנאים הבאים:

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

- א. מזג אויר נאה, כביש אספלט תקין, ישר ויבש, ראות טובות ותאות רחוב תקינה.
- ב. המדבר בדרך עירונית בה מותרת נסיעה במהירות של 50 קמ"ש.
- ג. משני צדי מעבר הח齐ה מוצבים תמרורי 306.
- ד. מעל תמרור 306 על המדרכה הימנית בכיוון נסיעת הנאשם, בצדוד למעבר הח齐ה, שלט ועליו הכיתוב "האט" ו"ילדים בדרך".

התאונת ומות המנוחה נגרמו כתוצאה מרשלנותו של הנאשם כמפורט להלן:

- א. הנאשם נהג בחוסר מיזוג ובחוסר שימת לב לתנאי הדרכ וلامראחש בה.
- ב. הנאשם לא ראה את המנוחה על אי התנועה ובמעבר הח齐ה מבعد מועד.
- ה. הנאשם לא היה ער למתרחש בדרך ולא הבין במועד ובشום שלב במנוחה עת חצתה את הדרכ במעבר הח齐ה.
- ג. הנאשם לא היה ער למתרחש בדרך ולא הבין במועד ובשום שלב במנוחה עת חצתה את הדרכ במעבר הח齐ה.
- ד. הנאשם לא האט את מהירות נסיעתו כנדרש ולא בלם רכבו במועד.
- ה. הנאשם נהג ללא משקפי ראייה שהייב היה להרכיב עפ"י תנאי רישון הנהיגה שלו.
- ו. הנאשם עקף רכב אחר מימין לפני מעבר הח齐ה.
- ז. הנאשם לא נהג כפי שנagara סביר המכיר את הכביש, היה נהג בתנאי הזמן והמקום.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם הוודה במיחס לו בכתב האישום המתוקן. בהתאם להסדר סוכם כי התביעה הגבילה עצמה לטעון לעונש של עד 18 חודשים מסר בפועל ו - 12 שנות פסילה בפועל, ואילו הגנה תהיה חופשיה בטיעוניה לעניין רכיבים אלה. בנוסף, יעתרו הצדדים במשותף להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. פיצוי למשפחה המנוחה בסך 10,000 ₪ (אשר הופקד בקופה בימה"ש).

ב. מסר מותנה ופסילה על תנאי שיחולו על עבירה של נהיגה בפסילה.

טיעוני התביעה

עמדת התביעה היא שהנאשם פגע קשה בערכים של שמירה על חי אדם בשלמות גופו, על ביטחונם של המשתמשים בדרכם ועל קדושות החיהם.

לגרסת התביעה המדובר בתאונה בדרגת רשלנות גבוהה של הנאשם. המדובר בתאונת דרכים שאירעה מעבר ח齐ה, עלפי ההלכה הפסוקה כל נג המתקרב למעבר ח齊ה עליו לנוקוט בצדדי זירות מיוחדים מוגברים.

הرسلנות הגבוהה באה לידי ביטוי בכך שהנאים נוג מאחוריו רכב, התקרב למעבר חסיה ושניות לפני שהגיע מעבר החסיה עקרף מימין, בנוסף לעקיפה המסתוכנת שביצעו הנאים גם לא הרכיב משקפי ראייה שאמור היה להרכיב.

התביעה דוחה את המלצת השירות המבחן כי הנאשם יבצע את המאסר על דרך של עבודה שרתות.

יש לתת חשיבות לקדושת החיים.

מתחם הענישה שנקבע בפסקה בעבירה של גרים מות ברשנות הינה בין 12 חודשים מאסר בפועל ועד ל- 30 חודשים מאסר בפועל.

על ידי הפסיכה, נסיבות אישיות של הנאשם, לא נלקחות בחשבון לאור האופי המיעוד של העבירה המתבצעת ע"י אנשים גורםטיבים.

העונש לו עותרת התביעה לוקח בחשבון את כל הנסיבות לרבות דרגת הרשלנות הגבוהה של הנאשם מהד, ומайдך, את נסיבותיו האישיות של הנאשם.

התביעה הפנתה לפסיקה הותמכת בעמדתה.

לנאים אין הילך בתערורה או בפלילים.

לגרסת הסגנור על ביהם"ש להתחשב בהודאותו של הנאשם שמדובר "הנחת הודהה" בגזרת העונש. כמו כן, יש להתחשב בעבר התעבורי והפלילי הנקי של הנאשם.

מהסריטון של ארוע התאונה לומד הסגנור כי הנאשם לא היה יכול לראות את המנוחה אלא רק לאחר שביצע את העקיפה, והרכבו שלפניו נסע בנסיעה שוטפת והסתיר את המנוחה.

לטענת הסגנור הנאשם לא היה יכול לצפות כי יש מישחו על מעבר הח齐יה.

בנסיבות העניין טוען הסגנור כי רמת הרשלנות שיש לייחס לנאים הינה רשלנות מופחתת עד מאד.

ב"כ הנאשם מבקש להתחשב בתסקירות שרות המבחן שניתן בעניינו של הנאשם.

התסקירות מתאר סיפור חיים קשה שעבר הנאשם וסבל חוסר יציבות הן מצד הוריו והן מצד הזוגיות.

ה הנאשם שהוא בעבר עם רקע של תלות בסמים, הצליח בכוחות עצמו להיגמל מהם.

מה特斯קירות עולה כי להערכת קצינית המבחן הנאשם יתקשה להתמודד עם ריצוי מסר ממושך שבה יהיה חשוב למפגש אינטנסיבי עם אוכלוסייה שלעיתים, ולהתדרדרות חוזרת במצבו. התסקירות ממליצה על הטלת עונש מסר לריצוי בעבודות שירות והטלת צו מבנן לשנה.

דין והכרעה

לאחרונה שב וקבע ביהם"ש העליון בראע"פ 13/2996 טטיינה ניאזוב ואח' - נ - מ"ו כי בהעדר נסיבות חריגות, כאשר קופחו חי אדם בנהיגה רשלנית, אין לשנות מדיניות העונישה הנוגנת של הטלת מסר בפועל.

ביהם"ש העליון קבע כי חרף הנסיבות האישיות אין מקום לסתות מדיניות העונישה הנוגנת:

"**הם משקפים את הצורך במאבק בKİיפות חי אדם בדרכים, המהווה, למehrבה הצער, תופעה שכיחה** במחוזותינו ומדיניות העונישה משקפת את היחס לקדושת חי אדם. האמת תורה דרכה, כי העונישה בקרים גרים מוות ברשלנות בגדרי תאונות דרכים או אחריות היא אתגר קשה, שכן עסקין בכלל בנסיבות נורמטיביים שמעדו והתרשלו בהיסח הדעת על רגע, וחרב בעולמן של שתי משפחות, בראש וראשונה וברמה עילאית משפחתי הקורבן שkopfen חייו בשל רשלנות, אליה נגמר הלב, אך במרבית המקרים ישנה גם טראומה לפוגע ולמשפחתו לא רק בשל העונישה אלא בשל המעשה ומאמינים אנו **איפוא כי הנאשם מתייסרים אף הם ... על כן** התחשבות בנסיבות האישיות לפטור מסר בפועל **תaea בקרים חריגים וכמובן תוך הבא בחשבון של מידת הרשלנות בכל מקרה ספציפי".**

(פסקה כ"א לפס"ד)

החוק קבע במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין את עקרון הילימה, עקרון המנחה בענישה, דהיינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעקרון הילימה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, במידניות הענישה הננהoga ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40 ט' לחוק העונשין, כאשר בתוך מתחם העונש יגוזר בית המשפט את העונש המתאים לנאם, בהתחשב, בין היתר, בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה.

מתחם העונש ההולם לעבירה של גרים מות בנהוג רשלנית בנסיבות של דרישת הולך רגל על מעבר חציה נע בין 8 חודשים מאסר ל- 2 שנים מאסר וכן אפשרות לשנים לצד רכבי עונשה נוספים הכל עפ"י הנסיבות

ראה לעניין זה רע"פ 1300/14 קובי מורי - נ' - מ"י, רע"פ 811/11 סعيد מסארווה - נ' - מ"י, רע"פ 2525/09 יצחק זדה - נ' - מ"י, ע"פ (ת"א) 2947-06-14 סונגגו - נ' - מ"י.

ההלהכה הפסקה קבעה כי על נהג המתקרב למעבר חציה לנקט בזיהירות מוגברת להבטחת שלום של הולכי הרגל.

בענין זה נפסק בע"פ 8827/01 ישראל שטריאזנט - נ' - מ"י מפני כב' השופט הנדל לאמור:

"... על נהג המתקרב למעבר חציה מוטלת אחירות מוגברת, זהו השטח של הולך הרجل. אכן גם על הולך הרجل כלים כללים בהגינו לשטח זה, אך על השולט בכלל בעל כח קטלני מוטלת האחירות, הראשונה במעלה, לנוהג בזיהירות. אחירות זו כוללת עפ"י הפסקה חובה לצפות במידה זו או אחרת את האפשרות כי הולך הרجل עלול להתרשל ...".

הכללים המנחים באשר לעבירה של גרים מות ברשלנות נקבעו במסגרת ע"פ 6755/09 ארץ אלמוג נ' מ"י לאמור:

"נדמה שקיים שלושה כלים מסוימים בסוגיות הענישה הרואיה בעבירה של גרים תאונת דרכיהם קטלנית ברשלנות. האחד, ראוי לגוזר על הנאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמתה, הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקול הרתעה. השני, בד"כ הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופיה המיעוד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים. השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות?

מבחינת נסיבות ארוע התאונה ו מבחינת התנהגות הנאשם מצאתי כי דרגת רשלנותו של הנאשם הינה ברף הגבהה, וזאת לאור הנסיבות הבאות:

1. הנאשם לא הרכיב משקפי ראייה, למורת שהוא חייב להרכיבן עפ"י תנאי רישוין הנהיגה.
2. הנאשם לא האט מהירות נסיעתו כשהתקרב למעבר הח齐ה.
3. הנאשם עקף רכב אחר מימין כשהוא נמצא לפני מעבר ח齊ה.

ב"כ הנאשם טוען כי קיימת נסיבה מוקלה בכך שהנאשם לא היה יכול לראות את המנוחה מאחור והרכב שלפניו הסתר לנאשם את שדה הראייה. אולם היא הנונטנת כי בהעדר שדה ראייה היה על הנאשם למנוע מביצוע העקיפה ולא היה עליו ליטול סיכון ולבצע עקיפה לפני מעבר ח齊ה למורת העדר שדה הראייה. הדבר בא לידי ביטוי בולט בцеיפיה בדיסק אשר צולם את ארוע התאונה מצלמת אבטחה.

ב"כ הנאשם מבקש כי ביהם"ש יאמץ את המלצות הتسיקיר לפיהם הנאשם יתקשה להתמודד עם ריצוי תקופה מסר ממושכת, דבר שעלול להביא להתדרדרות במצבו וקצינת המבחן, ממליצה לפיקר לשקל הטלת עונש מסר לתקופה שיוכיל לרצותה בעבודות שירות וכן הטלת צו מב奸 למשך שנה.

אולם הלכה פסוקה היא כי שירות המבחן מייצג את אינטרס הנאשם ואילו על ביהם"ש לשקל את האינטרס הציבורי.

בעניין זה נפסק כאמור:

"בכל הנוגע לתסיקיר שירות המבחן, מן הראוי להוסיף כי ביהם"ש אין כבול להמלצת שירות המבחן, והוא נותרת בגדר המלצה. במסגרת גזירת הדין, על ביהם"ש לתת את דעתו למערך שיקולים רחב, והמלצתו של שירות המבחן היא אך שיקול אחד, מבין מגוון של שיקולים, בהם יש להתחשב בעת קביעת עונשו של הנאשם."

(ראה רע"פ 8992/14 אברהם רפאל - נ' - מ"י פיסקה מס' 11).

הנאשםILD 1966, עלה ארצה בשנת 79 מברית המועצות, מחזיק ברישוין נהיגה משנת 83 ללא ה.ק. בתעבורה ולא בפלילי.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ולאור הודאותו של הנאשם בהזדמנות הראשונה והחесכו בזמן שיפוטו יקר, נסיבותיו האישיות ומנגד חומרת העבירה, התוצאה הטרגית של אובדן חי אדם, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני מטיל על הנאשם 10 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם לחתום הכניסה למאסר כולל אפשרות של מילוי מוקדם, עם ענף ארגון ומילוי בשב"ס.

להבטחת ההתייצבויות למאסר, אני מוציא בזה צו עיכוב יציאה מהארץ כנגד הנאשם שתוקפו יעמוד עד

למועד התיעצבות הנאשם למאסר, אוז יבוטל. כמו כן יחתום הנאשם על ערבות אישית בסך 25,000 ₪.

ניתן בהזה עיכוב ביצוע עונש המאסר עד ליום 1.11.15.

המצוירות תעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן.

2. אני פוסל את הנאשם מלocket או מהחזיק רישוין נהיגה לתקופה של 10 שנים, בגין הפשילה המנהלית והSHIPOTIT, במידה ורוצחה ע"י הנאשם.
3. אני פוסל את הנאשם מלocket או מהחזיק רישוין נהיגה לתקופה של 12 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
4. אני מטיל על הנאשם 10 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה בה הורשע או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.
5. הנאשם יפיצה את משפחת המנוחה בסך 10,000 ₪ (הסכום הופקד בקופה ביהם"ש) בהתאם לפרטים שיםסו ע"י ה התביעה.

זכות ערעור תוך 45 ימים בבית משפט המחויז בתל אביב.

ניתן היום, י"א תשרי תשע"ו, 24 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים.